

ταμπλάς<sup>2</sup>

**ταμπλάς<sup>2</sup>** κ. **νταμπλάς<sup>2</sup>**, **ο**, ουσ. [<τουρκ. dampıa], η αποπληξία, η συμφόρηση·

- μου 'ρθε ταμπλάς, ένιωσα οδυνηρή έκπληξη ή φόβο από κάτι απροσδόκητο ή ξαφνικό: «μόλις τον άκουσα να βρίζει τον πατέρα του, μου 'ρθε ταμπλάς || μόλις είδα το φορτηγό να 'ρχεται καταπάνω μου, μου 'ρθε ταμπλάς». (Τραγούδι: πάμε για τη Λάρισα, πάμε για τη Λάρισα σε καραγουστάρησα, **μου 'ρθε ένας ταμπλάς**. Πάμε για τη Λάρισα, πάμε για τη Λάρισα να σου γίνω βάσανο και κακός μπελάς). Συνών. μου 'ρθε κόλπος·

- του 'ρθε ταμπλάς, πέθανε ξαφνικά: «εκεί που μιλούσαμε μια χαρά, ξαφνικά του 'ρθε ταμπλάς κι έπεσε κάτω». Συνών. του 'ρθε κόλπος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας